

вимог та пропозицій. Поширеною процедурою щодо затвердження і певних інтересів є відкрита дискусія та обговорення.

Література:

1. Кушніренко О. Г. Види лобістської діяльності: питання теорії та позитивної практики [Електронний ресурс]/ О. Г.Кушніренко, О. В. Дягілев
Режим доступу: http://dspace.nlu.edu.ua/bitstream/123456789/2554/1/Kushnirenko_Dyaghilev_107.pdf

Кадлубович Т. І., кандидат політичних наук, доцент
Київський національний університет технологій та дизайну
м. Київ, Україна

СИНЕРГЕТИЧНИЙ ПІДХІД ПРИ ВИВЧЕННІ КУРСУ «ФІЛОСОФІЯ, ПОЛІТОЛОГІЯ ТА СОЦІОЛОГІЯ»

На сучасному етапі розвитку суспільства освіта є не лише умовою адаптації людини до світу, який змінюється, але й джерелом формування соціальної культури особистості, інструментом створення особистісної картини світу, соціально-політичною цінністю, умовою розвитку суспільства.

Одним із центральних завдань політики в галузі освіти стає пристосування системи освіти до потреб інформаційної ери, сучасного інформаційного суспільства, в якому відбуваються процеси модернізації та глобалізації. Кожна людина відчуває нагальну потребу в безперервності набуття знань, їх поповненні та розширенні. При цьому освіта покликана сприяти формуванню синергетичного мислення, здатного залучати окремі фрагменти цілісного знання до загальнокультурного контексту.

Синергетичний підхід передбачає використання сукупності ідей, понять та методів у пізнавальній та практичній діяльності. Застосування синергетичної парадигми надає змогу подолати межі вузькоспеціалізованих теоретичних моделей. У контексті такого підходу розкривається можливість бачити «ціле», водночас зберігаючи окреме й унікальне значення «частини», оскільки жорстка альтернатива між «цілим» і «частиною» блокує процес мислення.

При вивченні курсу «Філософія, політологія та соціологія» відбувається залучення філософії та її методологічних можливостей до осмислення сучасних процесів у суспільстві, культурі та політиці. Це сприяє формуванню та закріпленню здатності людини до адаптації у світі, який змінюється,

оскільки розвиток сучасних технологій, збільшення інформаційного потоку призводять до постійних змін в економіці, культурному та політичному житті, суспільстві в цілому.

Науковці визначили риси сучасного буття: світ стає фрагментарним, культура – мозаїчною, відбувається віртуалізація простору, втрачається логічна послідовність часу, зникає звична політика, яка медіатизується, театралізується, скандалізується, на перший план виходять політичні іміджі та реклама, а «виборці схожі на покупців», оскільки живуть у суспільстві споживання [1, с. 138]. Тому важливим завданням освіти є формування системного уявлення про дійсність та свого місця в ній.

Це завдання дозволяє вирішити синергетичний підхід, який допомагає суб'єкту навчання осмислити людину в цілому, її місце у складному сучасному світі та форми взаємодії з ним. «Саме синергетична парадигма розгортає сукупність теоретичних знань як цілісність, у контексті якої ми отримуємо шанс поєднати різні дисципліни, виробити нові шляхи осмисленого розуміння реальності», – вважає В.Крем'як [3, с. 9].

Саме в процесі вивчення курсу «Філософія, політологія та соціологія» стає можливим вивчати й досліджувати нелінійні системи, якими є соціальна та політична, та процеси їх самоорганізації й саморозвитку. Особлива увага при цьому звертається на категорії «самоорганізація», «відкритість», «нелінійність». Самоорганізація – процес або сукупність процесів, які відбуваються в системі та сприяють підтримці її оптимального функціонування, самовідтворенню, самозміні. Відкритість – властивість системи, яка полягає у постійній комунікації з зовнішнім середовищем з метою обміну інформацією, викликами та рішеннями. Нелінійність – наявність багатьох варіантів розвитку, реагування на виклики зовнішнього середовища. Це розуміння того, що немає єдиного шляху вирішення проблеми, що їх можна знайти безліч. В політології ця нелінійність представлена поняттям «плюралізм». При застосуванні синергетичного підходу звертається увага й на те, що система не завжди знаходиться в стані рівноваги, може мати різноманітні шляхи еволюції або розвитку, породжувати нові системи та системні якості. Але замкнутість, закритість системи здатна перешкоджати її розвитку.

Таким чином створюється синергетична картина досліджуваної реальності, образом якої стає «складна система, що розвивається. Синергетика вивчає закономірності таких систем ...» [3, с. 15].

«Для знаходження загальних принципів, що керують системами у процесі самоорганізації, а також створення моделей для опису та аналізу таких систем необхідним є кооперування багатьох різних дисциплін. Саме в цьому й полягає інтегративна цінність синергетики» [3, с. 58].

У контексті синергетичного підходу курс «Філософія, політологія та соціологія» виступає як саморегульована система, складовими якої виступають окремі онтології. Філософія, як знання про цивілізацію, цивілізаційні процеси та проблеми, універсальне знання про світ та людину в ньому, основа свідомості та картини світу особистості, гуманістичної культури, виступає основою розуміння двох інших складових курсу. Політологія закладає основи громадянськості, плюралізму та толерантності, формує політичні ідеали та цінності, політичну культуру. Соціологічні знання надають особистості студента усвідомити власне становище у складному сучасному світі, відчути себе суб'єктом саморозвитку та соціальних відносин.

Освіта в цілому є сферою комплексних досліджень міждисциплінарного підходу та системного аналізу [3, с. 29]. Сучасна філософія покликана «сконцентрувати увагу на осягненні, розумінні універсальних структур тих світів, які складають найбільш важливу життєву актуальність для людини» [3, с. 39].

У процесі вивчення курсу «Філософія, політологія та соціологія» здійснюється «синергетичне осмислення соціальної реальності, когнітивної і творчої діяльності людини». А нове синергетичне знання «стає методом пошукової діяльності» [3, с.46], методом формування загальної картини світу особистості.

Міждисциплінарні дослідження феномену «картина світу» дозволяють визначити її як цілісну, осмислену, загальнозначущу знакову систему дійсності, вироблений культурою запас знань, сенсів, імен, знаків, цінностей, за допомогою яких можна будувати моделі реального та ідеального світів, стратегії поведінки, плани та сценарії розвитку. Вона обов'язково включає уявну модель світобудови і місце людини в ній, панівні цінності, орієнтації та пріоритети життєдіяльності людини певного часу, оскільки картина світу змінюється в ході історичного розвитку, на неї впливає сфера діяльності суб'єкта. «Це не просто зображення навколишнього, а деяка своєрідно та цілеспрямовано сконструйована система, ... «другий» світ, побудований людиною спеціально для себе та поставлений нею між собою та реальним світом» [4, с. 51], «спрощення, сурогат реальності» [4, с. 51]. «Філософія, політологія та соціологія» є міждисциплінарним курсом, що дозволяє усвідомлювати, узагальнювати філософські погляди людства, виокремлювати в них ключові ідеї та результати для створення нових поглядів на проблеми, які можливо вирішити.

«Формування нових стратегій освітньо-педагогічного мислення не може на сьогоднішній день здійснюватися поза синергетикою», – вважає В.Кремінь [3, с. 57]. Синергетика – це новий спосіб поглянути на проблему.

Література:

1. Бауман, З. Текущая современность [Текст] / Зигмунд Бауман / Пер. с англ. под ред. Ю. В. Асочакова. – СПб.: Питер, 2008. – 240 с.
2. Капица С.П., Курдюмов С.П., Малинецкий Г.Г. Синергетика и прогнозы будущего. Изд. 3-е – М. : Едиториал УРСС, 2003. – 288 с.
3. Синергетика і освіта : монографія / За ред. В. Г. Кременя. – К. : Інститут обдарованої дитини, 2014. – 348 с.
4. Хайдеггер, М. Время и бытие: статьи и выступления [Текст] / Мартин Хайдеггер / – М.: Республика, 1993. – 447 с.
5. <https://murzim.ru/nauka/pedagogika/obwaja-pedagogika/26748-sinergeticheskiy-podhod-kak-sovremennaya-metodologicheskaya-orientaciya.html>

Куляша М. Ю., студентка факультету обліку,
аудиту та інформаційних систем
Науковий керівник: **Разіцький В. Й.**,
кандидат історичних наук, доцент

*Київський національний торговельно-економічний університет
м. Київ, Україна*

МІЖНАРОДНА СПІВПРАЦЯ УКРАЇНИ У СФЕРІ ПРОТИДІЇ ПРОЯВІВ СВІТОВОГО ТЕРОРИЗМУ

Міжнародне співробітництво – це взаємодія осіб, що представляють різні народи, для досягнення спільних цілей та задоволення спільних інтересів у певній сфері. Воно є актуальним нині, адже через глобалізацію всіх економічних процесів такі проблеми як зміна клімату, фінансова нестабільність, падіння рівні життя, військові конфлікти та тероризм виходять на передній план, а їх вирішення стає пріоритетною ціллю всіх країн світу.

Метою даного дослідження є узагальнення досягнень міжнародного співробітництва України у сфері протидії проявів тероризму.

Завданнями, які ми ставимо перед собою в ході написання даної роботи, є: визначити сутність поняття «тероризм»; висвітлити питання особливостей проявів тероризму в Україні та світі; з'ясувати проблеми участі України у процесі протидії тероризму.

Тема знайшла певне висвітлення у працях вітчизняних та зарубіжних науковців. Серед них, зокрема, можна відзначити Шкурат І.В., Канцір В.С.,